

[Erik Eriksen.]

Derefter spørger jeg den højtærede statsminister: vil der ikke efter denne oplysning være grundlag for at komme med et ændringsforslag til regeringsforslaget?

Statsministeren (*Kampmann*): Vi har foreslået det mæglingforslag, der er stemt om, ophøjet til lov. Nu kommer det ærede medlem og foreslår, at vi skal foretage ændringer i dette mæglingforslag. Er det det ærede medlems tanke, så tror jeg der er mange andre ting, man kunne ønske at ændre i dette mæglingforslag.

Formanden: Tilhørerne må forholde sig roligt.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Den højtærede statsminister kan ikke klare sig med det. Jeg mener at være vidende om, at protokollatet er noget aldeles afgørende for den ene part i sagen. Det må da også være det for os andre. Kan det virkelig være rimeligt, at et af de De samvirkende Fagforbunds mest fremtrædende medlemmer står op og siger: vi forbeholder os ret til at procedere og gøre vor indsats på grundlag af protokollatets bortfald? Har jeg ikke ret i, at protokollatet var forudsætningen for, at man overhovedet gav sin tilladelse til, at mæglingforslaget blev sendt ud til afstemning? (*Arbejdsministeren* [Bundvad]: Man forkastede det jo!). Ja men nu stiller den høje regering forslag om, at det ophøjes til lov.

Formanden: Det fremmer ikke forhandlingen, at man afbryder.

Erik Eriksen: Nej, men det er ganske interessant, hr. formand, for det viser i virkeligheden, at der er nogen uklarhed selv på regeringsbænkene.

Derfor må jeg slutte med, at så langt er vi nået, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen meget klart og stærkt har understreget sin opfattelse, som er ganske modsat opfattelsen i hvert fald hos den ene part på arbejdsmarkedet.

Statsministeren (*Kampmann*): Nu er det ærede medlem altså ikke så sikker på at

ville ændre i mæglingforslaget. Det siger jeg tak for.

Der er ingen uklarhed inden for regeringen med hensyn til protokollatet. Protokollatet indeholdes ikke i mæglingforslaget, og derfor skal det ikke ophøjes til lov sammen med mæglingforslaget. Om protokollatet er afgørende og binder de to parter, må afgøres af overenskomstnævnet. At der er tvivl om det, er klart. Det er derfor, overenskomstnævnet skal træffe afgørelsen.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Den højtærede statsminister kan ikke rokke ved, at protokollatet var en forudsætning for, at mæglingforslaget kom ud til afstemning. Derfor må det være rimeligt at få fastslået, at denne forudsætning også gælder for det lovgivningsarbejde, som folketinget står over for.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg synes, det ærede medlem hr. Erik Eriksen gør, hvad han kan, for at det hele skal ende i vild forvirring, i hvert fald hos ham selv. Det ærede medlem sagde udtrykkeligt, at protokollatet var aldeles afgørende for den ene part. Ingen var i tvivl om, at den part, han tænkte på, var Arbejdsgiverforeningen. Arbejdsgiverforeningen har forkastet, så har den også forkastet protokollatet. Jeg kan ikke se, det ligger anderledes.

Det ærede medlem ved ikke rigtig nu, om han vil ændre i mæglingforslaget eller ikke ændre i det. Jeg var glad, da han antydede, at han kunne tænke sig at ændre. Nu er det ærede medlem kommet i tvivl. Må jeg minde om, at både venstre og de konservative under denne debat har sagt, at de langt hellere ville ophøje det første mæglingforslag til lov. Det vil altså sige, at de kunne tænke sig at foretage ændringer, for det er at foretage en betydelig ændring ikke at ville ophøje det ene til lov, men at ville ophøje det andet til lov i stedet for. Man anerkender derigennem, måske uafvidende, at folketinget kan ændre i sådanne mæglingforslag. Jeg takker for erkendelsen. Måske kan vi så snakke om andre ændringer i mæglingforslaget.